

N:o 165.

Af herrar **A. Wiklund** och **G. A. E. Kronlund**, om ändrad lydelse af 17 kap. 3 § rättegångsbalken.

Sedan undertecknad Kronlund i en vid denna riksdag i Andra Kammaren väckt motion hemställt om skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan om utarbetande och framläggande af förslag till ändring af 17 kap. 3 § rättegångsbalken, åsyftande strängare straffbestämmelser för vittnes utevaro från rätten, så våga vi för en skyndsammare lösning af denna fråga såsom alternativ med förenämnda motion vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta följande ändrade lydelse af ofvan åberopade lagrum:

»Vill någon sin talan med vittne fästa, tage det sjelf med sig eller låte det lagligen till rätten stämma. Beropar sig någon å flere vittnen i samma sak, de må genom en stämning inkallas, om det beqvämliga ske kan. Vittne må ock i högre rätt höras, ändock att det i den nedra ej nämndt varit. Är vittne, som blifvit lagligen kalladt, ej tillstädes, när målet företages till behandling, och visas ej laga förfall, dömes till böter från och med fem till och med etthundra kronor; och lägge rätten sedan viss dag och vite före; kommer vittnet ej ändå, lite rätten å landet Konungens befallningshafvande till eller den kronobetjent, som närmast är, att skaffa vittne in: i staden ege domaren sjelf magt härtill.»

Stockholm den 28 januari 1898.

G. Kronlund.

Ad. Wiklund.